

„Pe cine voi trimite?”

Ca în fiecare an, luna Octombrie este luna dedicată Sfântului Rozariu recitat alături de Mama noastră cerească, dar și activității misionare prin celebrarea Zilei Mondiale a Misiunilor în cea de-a treia duminică a acestei luni. Sfântul Părinte, cu ocazia acestei zile, a pregătit un mesaj special prin care ne invită la un moment de introspecție, în care fiecare trebuie să se întrebe care este misiunea la care este chemat în contextul actual.

Pornind de la cuvintele profetului Isaia „Iată-mă, trimite-mă pe mine” (Is 6,8), Papa Francisc amintește că Domnul continuă să întrebe și astăzi: „Pe cine voi trimite?” (Is 6,8); Pe cine voi trimite în situația în care se află întreaga lume și fiecare dintre noi, „cuprinși (parcă) de o furtună neașteptată și furioasă”? Răspunsul nostru este important deoarece ne dăm seama „că suntem în aceeași barcă, toți fragili și dezorientați, dar în același timp importanți și necesari, chemați cu toții să vâslim împreună, având nevoie să ne încurajăm reciproc”.

Dezideratul acestei Zile Mondiale a Misiunilor este acela de a reînvia dinamica „Bisericii în ieșire” care nu este un efort al voinței, ci o mișcare firească a inimii atunci când Cristos ne atinge și Duhul Sfânt ne animă. Dacă am primit darul vieții, atunci suntem datori să intrăm în dinamica de a ne dăruia pe noi înșine celorlalți. Chemați de Dumnezeu, trebuie să răspundem liber și conștient „Iată-mă, trimite-mă pe mine”, iar acest răspuns înseamnă deja trăirea laturii misionare a Botezului, indiferent de starea de viață sau locul în care trăim.

În contextul mesajului, merită amintit exemplul unui catehet din Burundi. Yosefu Nyakazina s-a născut la începutul secolului al 19-lea. Nu se știe exact anul pentru că în Africa este greu de stabilit data nașterii unui copil. Pe când era adolescent, i-a întâlnit pentru prima dată pe misionari la Buhonga. Atracția pentru Evanghelie și pentru munca de caritate pe care o desfășurau acești „străini albi”, așa cum sunt numiți mulți misionari în Africa, a fost rapidă și puternică, așa încât Nyakazina a fost unul dintre primii tineri care a învățat catehismul și a devenit un colaborator extrem de prețios al misiunii. La vârsta de 16 ani a primit Botezul și a făcut o alegere de viață extrem de importantă, aceea de a rămâne alături de misionari drept colaborator și catehet. I-a ajutat pe preoți să aprofundeze limba și cultura locală, kirundi; i-a însoțit ca traducător pe misionari în activitatea de evanghelizare; a fost un mare deschizător de drumuri în regiunile și la triburile la care nimeni nu a avut curajul să meargă. Atunci când a fost întrebat dacă vrea să se facă preot și să meargă în Europa să studieze, el a spus că e mai importantă munca pe care o desfășoară local. A rămas până la sfârșitul vieții un adevărat om al lui Dumnezeu, simplu, zâmbitor și extrem de binevoitor, o punte de legătură între misionari și cei care nu-l cunosc pe Dumnezeu.

Un frumos exemplu de viață. De multe ori nici preoții, nici oamenii învățați nu pot face munca simplă și plină de roade a unui om credincios și dedicat lui Dumnezeu. A trăi latura misionară înseamnă a fi punte de legătură între oameni și Dumnezeu, între cei care nu-l cunosc sau l-au uitat pe Dumnezeu și Biserică. Ajunge să spui „Iată-mă, trimite-mă pe mine!” și ești misionar.

*Pr. Florin-Petru Sescu
(Centrul Misionar Diecezan
și OMP – Dieceza de Iași)*